

PLAIURI HUMORENE, INSPIRAȚIE PENTRU TURIȘTI

M-am născut în zona Humorului, în nord-estul României, în regiunea istorică Bucovina de sud, zonă desprinsă dintr-un peisaj de basm unde natura a plămădit atâta contrast și armonie, măiestrit desăvârșite de mintea și mâna omului, încât frumusețea melegurilor humorene este demnă de faima celor mai alese locuri din țară.

La intersecția coordonatelor geografice de 47° 32' latitudine nordică cu cea de 25°54' longitudine estică, „se răsfăță pe un crâmpel de gură de rai a Obcinilor Bucovinei, seculara așezare de la Gura-Humorului.”

Dăruite mărinimos de natură, cu un relief domol, prietenos, accesibil oricărui, plaiurile obcinilor bucovinene au fost umanizate din vremuri îndepărtate. Culoarul mai larg și luminos al râului Moldova, la fel ca și cel al Bistriței, s-a oferit din străvechi timpuri, aici, printre obcini, ca o singură cale de legătură dintre frații de același neam, locuitori dincolo și dincoace de Carpați.

Poziția în teritoriu a zonei a fost analizată și din perspectiva cunoașterii orientării fluxurilor turistice naționale și internaționale. Astfel, orientarea fluxurilor turistice interne și externe poate avea ca destinație Gura-Humorului, în special pentru vizitarea celor două mănăstiri apropiate, dar și ca punct de plecare spre Bistrița, Maramureș, Suceava, Neamț sau Iași.

Printr-o hotărâre guvernamentală, Gura-Humorului, devine în anul 2005 destinație turistică de interes național, fapt care a determinat o abordare nouă din partea celor care doresc să presteze servicii turistice în zona Humorului, să determine turiștii să aleagă zona Humorului ca destinație turistică într-o etapă în care destinațiile exotice sunt la mare căutare, dar și să știe cum să-i păstreze, cum să-i facă să revină dar și să promoveze mai departe aceste plaiuri.

La acest nivel, intră în joc, industria ospitalității, despre care știm că s-a dezvoltat odată cu dezvoltarea turismului fiind o componentă esențială a acestuia. Venind dintr-o istorie plină de cotropiri, lupte pentru dezrobire și supraviețuire ca nație, e un miracol faptul că românul și-a conservat instinctul de gazdă, chiar dacă superficial uneori, ajungând să fie pentru acesta a doua natură.

Mi-o amintesc pe bunica mea care, deși ducea un trai mai mult decât onest, nu lăsa pe nimeni din cei care îi treceau pragul fără să stea la masă, fără să guste din fagurii de miere sau din cireșele amare, din dulceața de gutui, din perele zemoase sau din pomana porcului la care trebuia să participe toate rudele și toată ulița. Fără să știe biata, „promova” după puterile ei zona cu meniuri sănătoase și simple dar delicioase ce acum sunt incluse de unii prestatori locali în meniuri la prețuri destul de piperate.

Pentru noi cei din zona Humorului avem imensa șansă de a fi primit o zestre incontestabilă atât de la „mama natură” cât și de la înaintași, potențial turistic fără de care România nu ar fi recunoscută pe plan național și internațional.

Întreaga activitate turistică din zonă se bazează pe doi piloni ai potențialului turistic local, localitățile Voroneț și Mănăstirea Humorului.

Aici omul iubitor de vacanță, de frumos poate admira felul în care soarele se ridică vara de după colinele cele mai estice ale Obcinei Mari prin crengile molizilor, fagilor și mestecinelor care îmbracă Obcinile Humorului cu cele câteva culmi ale ei: Piciorul Înalt(787m), Arșița Boilor(700m) și Tarnița(650m).

Nici apusul nu este de ratat când soarele se ascunde vara în spatele creștetului ramurii principale a Obcinei mari, numită La Toaca(833m). De acolo, Obcina își coboară spinarea largă și neîmpădurită, până jos în luncă unde șuvițele de apă ale pârâului Humor se pierd în apa mult mai zglobie a râului Moldova.

Spre miazăzi, Obcina Voronețului cu creasta Măguri(816m) își rostogolește priporul împădurit până aproape de albia bolovănoasă de pe malul drept al râului.

Cel ce călătorește de la Suceava spre Gura-Humorului pe DE 576, părăsește podișul, și treptat, intră în zona montană începând cu pantele din pădurea de la Ilișești.

Călătorul ce vine dinspre Fălticeni observă pe partea dreaptă eroziunea torențială la care a fost supus versantul Ciungi, iar pe stânga ultimele prelungiri ale Obcinei Voroneț.

Rezervațiile naturale, Piatra Pinului, Piatra Șoimului de la Voroneț, Pietrele Muierii de la Mănăstirea Humorului satisfac nevoia de cunoaștere, de studiu chiar pentru turistul interesat de aceste domenii.

Pădurile de brad și molid îi poartă pe turiști pe cărări de munte pe unde Ștefan cel Mare își purta bravii oșteni, drumetia fiind o alternativă pentru cei ce ajung în această zonă. Tot pădurile Humorului îi provoacă și pe iubitorii de off road, beneficiind de terenuri compatibile cu acest sport.

Pentru iubitorii de aventură, de sport sau de sporturi care să crească adrenalina, Complexul Ariniș pune la dispoziție două piscine, sală de sport, 6 terenuri de sport, telescaun, trekking, nordik wolking, trekking cu tiroliana/rapel pe trei trasee diferite de dificultate, alpinism, zbor cu parapanta cu instructori specializați.

De asemenea, vizitatorul iubitor de cultură și de Dumnezeu poate păși cu sfințenie în Catedrala Nașterii Maicii Domnului, în Sinagoga evreiască și în cele două monumente de artă religioasă, Mănăstirea Voroneț și Mănăstirea Humorului.

Muzeul Obiceiurilor Populare din Gura Humorului este primul contact al vizitatorului cu obiceiurile, tradițiile și viața populației din zonă din cele mai vechi timpuri și până în prezent, transmițând prin exponatele inedit prezentate, crâmpete de viață autentică, de specific local sau regional rezonând prin originalitate cu specificul național.

Lumea satului din zona Humorului satisface dorința turistului de a trăi o scurtă perioadă de timp „ca la țară”, fiindu-i răsfățate papilele gustative cu bucate din gastronomia locală: drob de miel, pască, zeamă de găină cu tăiței de casă, borș de miel, pască, chișcă, tobă, caltaboș, ciorbă de oase afumate, fără de care Paștele și Crăciunul nu ar exista, plăcinte poale în brâu, pâine de casă, prăjituri delicioase, brânză de burduf, balmoș, tochitură, colțunași și multe altele despre care turiștii află la fața locului.

De asemenea, gospodăriile țărănești vin să suplinească dorința celor cărora munca câmpului li se pare „sport și relaxare”, evident pe perioada vacanței. Plimbarea cu căruța vara sau cu sania iarna, strânsul fânului, culesul ciupercilor, tunsul oilor fac parte din ineditul zonei putând fi incluse cu artă și pricepere în programe turistice care să facă vacanța turistului, de neuitat.

Bucuria dar și trăirile localnicilor, specificul local se oglindesc cel mai bine în portul popular, în modelele de pe ie sau catrință, în arhitectura caselor mai vechi, cele noi suportă importul de arhitectură adus de cei plecați peste hotare doritori de trai mai bun dar care tânjesc la orice sărbătoare după „acasă”, în ouăle pictate, în icoane, în obiecte de artă populară: sculpturi, măști, covoare, țoale, expuse cu mândrie pe porțile caselor.

Dansul și muzica populară din zonă vin să completeze cele descrise mai sus, Hora Satului de la Mănăstirea Humorului, nunțile ce păstrează tradiția locală, colindele de Crăciun și obiceiurile de Anul Nou, legendele locale sunt carte de vizită pentru zona Humorului ca destinație turistică, inspirație pentru turiști dar și pentru cei care au curajul, dorința de a se lansa ca antreprenori în turism, demarând afaceri prin care să valorifice acest potențial.

Toate aceste elemente de potențial și-ar pierde din valoare dacă ospitalitatea humoreanului lasă de dorit. Deși aceste meleaguri sunt învăluite într-o aură de sfințenie și mister, nu puțini sunt cei care se doresc a fi prestatori de servicii turistice, dar sunt ghidați după coordonate materiale, uitând că turistul din zilele noastre este mai bine informat, mai

rafinat, mai exigent și mai selectiv având ca termen de comparație piața turistică internațională.

Turistul de astăzi așteaptă servicii, echipamente și programe turistice de calitate, comparând serviciile primite cu experiențele anterioare, cu destinații exotice dând curs sloganului: „Calitatea face diferența”, așteptând ca vacanța sa să nu fie privită doar ca o afacere pentru prestatorul de turism ci ca o implicare devotată a acestuia din urmă în tot ce pune la dispoziția turistului. Astfel, dorința de revenire a vizitatorului ar fi rezultatul la care se așteaptă prestatorul, o confirmare a faptului că în viitorul apropiat se poate obține și profit din această activitate, transformată în afacere, stabilindu-se între cei doi nu doar o „legătură financiară” ci o legătură de suflet, de prietenie.

În clasa a VIII-a am pornit cu doamna dirigintă într-o scurtă vizită a unor unități de cazare din spațiul rural al zonei Humorului și la sfârșitul zilei am adormit cu gândul că mi-ar place să am și eu cândva o astfel de pensiune pe care să o administrez.

Am ales în clasa a IX-a profilul turism, specializarea tehnician în turism pornind cu pași mici pe drumul turismului ca domeniu de studiu, stagiile de practică la prestatorii de servicii turistice: Best Western Bucovina-Club de Munte, Casa Elena, Pensiunea Elegance, Pensiunea Lion's mă ambiționau să studiez cu și mai mult drag acest domeniu. Modulele de specialitate de la clasă mi-au transmis cunoștințe teoretice, dar practica vine cu o serie de probleme la care trebuie să găsec soluții la fața locului, provocări la care încerc să fac față și acum.

Visul de a avea o pensiune pe care să o administrez după placul meu, ideile mele și după sufletul meu încă va rămâne mult timp un vis din considerente materiale, dar alegerea unui loc de muncă în turism îmi va suplini cu siguranță această dorință. De ce străinătatea ne atrage mai mult decât plaiurile natale? Oare nu lipsa de implicare totală în ceea ce facem, neîncrederea în forțele proprii, lipsa de inspirație sau poate incapacitatea unora din noi de a fi ospitalieri sunt răspunsuri la aceste întrebări?

Oricâte neajusuri sau nemulțumiri ar fi din partea turiștilor, oricâți amatori în domeniul turismului ar apărea peste noapte vânând mai mult câștigul obținut repede și ușor sau exploatănd haotic resursele zonei neavând nici cele mai mici noțiuni de dezvoltare durabilă, de practicare a unui turism durabil, neinvestind în specializarea, motivarea resurselor umane angajate, plaiurile humorene rămân încă sursă de inspirație pentru turist, spre marea mea bucurie și încântare.

Dovadă stau fluxurile mari de turiști în perioada sărbătorilor de iarnă când Humorul se transformă într-un mic orașel austriac de stațiune montană sau vara când piscina din Complexul Ariniș devine neîncăpătoare, întărindu-mi încă o dată convingerea că se poate face turism de succes și la Humor.